

„Újonnan kell születnetek.” Ez Isten legfőbb üzenete az embernek, aki tőle elszakadva létezik. Újonnan kell születnie, mert anélkül nincs élete. Ezt az ember magától nem tudja, ezt Isten jelenti ki neki. Nikodémusnak is Jézus mondja meg.

Nikodémus más szándékkal, más elképzeléssel megy Jézushoz. Ő „farizeus, a zsidók vezető embere”. Tanító, aki maga is meg akarja tartani a törvényt, és erre tanít másokat is. Jézust is tanítónak nevezi, olyannak, aki Istentől jött. Beszélni akar vele, mint tanító a „kollégájával”, és mivel Jézus jött Istentől, Ő tudja, hogyan kell jól, helyesen érteni, tanítani a törvényt. Nikodémus is jól akar tanítani, ezért megy Jézushoz.

„Tudjuk, hogy Istentől jöttél tanítóul.” Mások nevében is beszél, de egyedül ment el Jézushoz. Nem mindenki megy Hozzá, akinek kérdései vannak. Azt hisszük, mi magunk egyedül, vagy másokkal közösen tudjuk a választ. Pedig sokszor kiderül, hogy hétköznapi kérdésekben sem tudunk jól dönteni. El tudjuk-e kérni hittel, alázattal a választ? El tudjuk-e fogadni, ha az Úr mást mond, mint amit „mi tudtunk”? „A Te szavadra mégis...”

Ha odamegyünk Jézushoz, és hagyjuk, hogy Ő beszéljen velünk, Ő mindig tud újat mondani: mást, mint amit „tudtunk”; ahelyett, amit mi kérdezni akartunk, megmondja, mik a mi igazi, belső kérdéseink, és válaszol. – Az is lehet, hogy Ő a „régire” mutat rá újra: emlékezz arra, hogy Ő feltámadt (2Tim 2,8); emlékezz vissza, honnan estél ki; emlékezz az egész útra, amelyen vezetett Istened. Emlékezz arra, mit bízam rád, és te még mindig engedetlen vagy...

De Nikodémusnak újat kell hallania: azt, hogy újonnan kell születnie, különben „nem láthatja meg Isten országát”. Mert Jézus nemcsak tanítónak jött, hanem azért, hogy Őbenne meglássuk Isten Országát (királyi uralmát) és be is léphessünk. Ehhez nem elég „tudni” dolgokat. Nem elég tudni, hogy hogyan tartsam meg a törvényt és hogyan tanítsam. Nem elég tudni Jézusról, hogy Ő Istentől jött tanítóul. „Újonnan kell születnetek”, és ezt nem mi tesszük meg. Nem igaz, hogy az tud újonnan születni, aki már elég komolyan figyel Istenre és meg akar felelni Neki azzal, hogy megtartja a parancsolatokat. Az születik újonnan, aki hallja az ígét és hisz. Aki elfogadja Jézus szavait, akár földiekről szól („újonnan kell születnetek”), akár mennyieiekről („hasonlatos a mennyek országa...”), és aki nem másra hallgat helyette, olyanra, aki nem ment fel a mennybe, ezért nem is mondhat arról semmit. Az születik újonnan, aki hallja, hogy Jézus a felemeltetett Emberfia, és felnéz rá, mint ahogy a pusztában felnéztek a rézkígyóra, és megmenekültek a (testi) haláltól. Aki a „felemeltetett”, megfeszített Jézusra néz fel, és hiszi, hogy azért, amit Ő tett, megmenekül – az születik újonnan. Más tudni ezeket, és más valóban felnézni Jézusra, és oda menekülni Hozzá.

„Vízről és Lélektől”: Ez 36,25–27. „Tiszta vizet hintek rátok... az én Lelkemet adom belétek... és azt művelem veletek, hogy törvényeimet megtartsátok.” Ha Nikodémus a törvénnyel kapcsolatban akart kérdéseket feltenni, ebből kiderül, hogy erre is az a válasz: újonnan kell születnetek: attól a víztől, amivel Isten tisztít meg a bűntől, és attól a Lélektől, Aki az Övé, és Aki azt az örök életet adja, amit mindannyian elvesztettünk. Ha újonnan születünk, akkor az Ő Lelke van bennünk, és Ő teszi meg, hogy engedelmesek legyünk, Isten akaratát és ne a magunk akaratát valósítsuk meg.

„A szél fúj, amerre akar”: Isten akarta, hogy mi újonnan szülessünk. Az ember ezt még akarni sem tudja: Nikodémus is mást akart Jézustól, én is mást akartam (másban akartam segítséget kapni), amikor utolért. De Ő azt adta, amire valóban szükségem volt. Azért halt meg, és azért vette el a bűneimet, hogy ezt adhassa: az életet.

„Amit tudunk, azt mondjuk, és amit látunk, arról teszünk bizonyosságot.” Felnéztünk, felnézünk Jézusra; „látjuk Őt, és aki velünk beszél, Ő az” (Jn 9,37). Csak ezért tehetünk róla bizonyosságot. – Jó volna, ha kérdeznének, vagy észrevennénk a másokban ott lévő, rejtett kérdéseket. Jó lenne, ha ilyenkor arról beszélhetnénk, amit láttunk: Jézusról, arról, amit mi láttunk meg Őbenne és kaptunk tőle. És jó lenne, ha ezt a bizonyágtételt el is fogadnák.

Jn 4,25–26

Az asszony így felelt: „Tudom, hogy eljön a Messiás, akit Krisztusnak neveznek, és amikor eljön, kijelent nekünk mindent.” Jézus ezt mondta neki: „Én vagyok az, aki veled beszélek.”